

Transitie — en — *Transformatie*

VAN LOSLATEN NAAR GROEIEN

Zomer
Werkboek

Albert & Michelle
van der Heide

WERKBOEK

Transitie en Transformatie

Van loslaten naar groeien

Zes weken bewegen met God in de zomer

*Je bent niet alleen onderweg naar iets nieuws.
God vormt jou onderweg tot iemand nieuws.*

Naam: _____

Startdatum: _____

Albert & Michelle van der Heide

albertenmichelle.nl

Welkom

De zomer is een bijzondere tijd. Alles voelt even anders. Roosters schuiven. Mensen gaan weg. Ritmes vallen stil. Je hebt meer lucht... maar soms ook meer leegte. En juist daar kan God spreken.

Dit werkboek is geen religieuze to-do-lijst. Het is geen zomerproject waarmee je jezelf moet bewijzen. Het is een uitnodiging, zes weken lang bewust met God meebewegen. Niet harder rennen, maar dieper luisteren. Niet jezelf oppoetsen, maar eerlijk worden. Niet alleen een andere richting kiezen, maar van binnen veranderen.

Transitie en transformatie horen bij elkaar, maar ze zijn niet hetzelfde. Transformatie is de innerlijke verandering, het vuur dat het ijzer doet smelten. Transitie is het proces dat daaruit voortvloeit. Transformatie verandert je hart. Transitie verandert je route.

Soms verandert God eerst je omstandigheden. Soms verandert Hij eerst jou. Meestal doet Hij allebei, maar niet altijd in de volgorde die jij handig vindt. Tsja... dat is dan ook precies waarom Hij God is en wij niet.

👂 Beluister de preek

Luister mee

Dit werkboek is geschreven n.a.v. deze preek
"*Transitie en Transformatie*"
van Albert van der Heide.

In elk hoofdstuk verwijzen we naar verhalen en beelden uit deze preek. Beluister hem terwijl je door dit werkboek gaat, dan landen de lessen dieper.

Scan de QR-code of ga naar:

albertenmichelle.nl/tent

albertenmichelle.nl/tent

👂 Tijd, seizoenen en Gods moment

De Bijbel gebruikt twee woorden voor tijd. Chronos gaat over tijd die verloopt: dagen, maanden, jaren, agenda, klok. Kairos gaat over het geladen moment van God, de juiste tijd, het moment waarop gehoorzaamheid ineens vruchtbaar wordt.

God laat zijn processen zich niet per se in onze kalender stoppen. Maar een seizoenswissel is wel een goed moment om bewuster te worden. Waar staan we? Waar gaan we heen? Wat is er aan het schuiven?

Maar toen de volheid van de tijd gekomen was, zond God Zijn Zoon uit, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet.

Galaten 4:4 (HSV)

Let er dan op dat u nauwgezet wandelt, niet als dwazen, maar als wijzen, en buit de geschikte tijd uit, omdat de dagen vol kwaad zijn.

Efeze 5:15-16 (HSV)

Deze zomer gaat dus niet alleen over vrije tijd. Het kan zomaar geschikte tijd zijn. Een kairos in je chronos. Een gewone zomer, met een heilige uitnodiging erin.

🍷 Hoe gebruik je dit werkboek

Kies per week één vast moment om het onderwijs te lezen. Plan vijf korte momenten voor Woord, gebed en reflectie. Liever trouw en klein, dan groots en na drie dagen gesloopt.

Gebruik de vragen eerlijk. Niet geestelijk correct, maar echt. Wat je verbergt kan niet genezen. Wat je onder woorden brengt, kan God aanraken.

Je kunt dit werkboek prima alleen doen. Maar een tip: zoek een maatje of een kleine groep en doe het samen. Dat maakt het krachtiger en eerlijk gezegd ook makkelijker vol te houden. De discipelen leerden immers ook zelden in hun eentje.

🍷 De zes weken in één oogopslag

Week	Thema	Kernvraag
1	Herken het seizoen	Wat is God nu aan het doen?
2	Laat los wat was	Wat gaf houvast, maar houdt nu tegen?
3	Word innerlijk vernieuwd	Welke leugens en patronen mogen sterven?
4	Leer vertrouwen in het tussenin	Hoe beweeg je zonder volledig overzicht?
5	Ontgin nieuw land	Welke stappen vragen vuur, moed en trouw?
6	Draag vrucht met zaad	Wat moet blijven na de zomer?

— Week 1 —

Herken het seizoen

"Je hoeft niet alles te begrijpen om wel te kunnen onderscheiden waar je bent."

Er zijn mensen die zomer na zomer doorbrengen met dezelfde vragen. Hetzelfde ongemak. Hetzelfde gevoel dat er iets knelt, maar ze weten niet precies wat. Ze zijn niet ongelovig. Ze bidden. Ze lezen. Ze doen hun best. Maar er zit iets vast.

Misschien zit het vast omdat ze het seizoen niet herkennen waar God hen in heeft geplaatst. Ze proberen te oogsten terwijl God aan het snoeien is. Ze proberen te bouwen terwijl God zegt: eerst nog even graven. Ze proberen door te rennen terwijl God zacht roept: sta even stil en kijk wat Ik aan het doen ben.

Dit is de eerste oefening van het werkboek: stoppen met harder proberen, en beginnen met eerlijker kijken. Niet naar wat jij wilt, maar naar wat God aan het doen is.

Voor alles is er een vastgestelde tijd, en er is een tijd voor elk voornemen onder de hemel.

Prediker 3:1 (HSV)

Bijbelleesrooster deze week | Jozua

Jozua staat aan de grens van een nieuw seizoen. God roept hem om te bewegen, ook al is Mozes net gestorven en het land nog onbekend. Lees deze week hoe God een nieuw begin inluidt.

Dag 1	Jozua 1:1-5	<i>Wat zegt God over het nieuwe land dat voor Jozua ligt?</i>
Dag 2	Jozua 1:6-9	<i>Welk woord spreekt God drie keer uit? Waarom denk je dat?</i>
Dag 3	Jozua 1:10-15	<i>Wat moet het volk loslaten om te kunnen optrekken?</i>
Dag 4	Jozua 1:16-18	<i>Hoe reageert het volk op het nieuwe seizoen?</i>
Dag 5	Jozua 2:1-11	<i>Rachab herkent wat God doet. Hoe heeft zij dat geleerd?</i>

📌 Uit de preek

🎧 *Albert vertelt:*

In de preek vertel ik over een periode in mijn bediening dat wat er altijd vanzelf ging, ineens stopte. Ik was krachtig als evangelist. Dat was geen prestatie, dat was er gewoon. Met wie ik ook praatte, uiteindelijk zaten we samen te bidden. Maar na zo'n zeven jaar begon dat te verschuiven. Niet omdat ik minder van de Heer was gaan houden. Ik was juist meer van Hem gaan houden. Maar de vanzelfsprekendheid waarmee die zalving werkte, nam af.

En mijn eerste reactie was: er moet iets mis zijn. Ik ging graven. Opengooien. Dichtgooien. Weer opengraven. Totdat een profeet mij aansprak: "Je houdt vast aan je oude mantel van evangelist, maar God roept je als profeet en apostel." Ik hield vast aan een seizoen dat voorbij was. Dat voelde loyaal. Het was eigenlijk een rem.

Herken je dat? Het voelt dan niet als falen. Het voelt als trouw zijn aan wat God jou ooit gaf. Maar soms is God degene die het seizoen heeft afgesloten, terwijl wij nog steeds verbaasd zijn waarom het niet meer werkt zoals het deed.

► *Beluister de volledige preek: albertenmichelle.nl/tent*

📌 Onderwijs voor deze week

God werkt met seizoenen. Dat is niet een romantisch idee, dat is Bijbels. De aarde heeft seizoenen. Het lichaam heeft seizoenen. Relaties hebben seizoenen. En het geestelijke leven van een mens heeft seizoenen. Wie dat niet begrijpt, loopt voortdurend een seizoen achter op zichzelf.

Een nieuw seizoen kondigt zich bijna nooit aan met een luid fanfare. Eerder met een subtiel ongemak. Het oude past niet meer zo goed. Wat vroeger energie gaf, vreet nu energie. Wat vroeger vanzelf vrucht droeg, vraagt nu het dubbele van je aandacht voor de helft van het resultaat. Dat is geen teken dat jij slechter bent geworden. Dat kan een teken zijn dat God je naar een nieuwe plek beweegt.

Maar pas op. Er is een groot verschil tussen een seizoenswisseling en gewoon moeilijk. Niet elk moeilijk moment is een teken dat God iets nieuws wil. Soms is een droog seizoen gewoon een droog seizoen, en vraagt het om volharding, niet om verandering. Hoe weet je het verschil? Door te luisteren. Niet naar je gevoelens, niet naar anderen, maar naar de Geest.

Prediker 3 is geen sentimenteel gedicht. Het is een theologische uitspraak over hoe God de werkelijkheid heeft ingericht. Alles heeft zijn tijd. Dat betekent: er zijn tijden die voorbijgaan. Tijden die je niet kunt terugbrengen. En tijden die ophouden te gelden. De vraag is niet of er tijden voorbijgaan. De vraag is of jij het herkent als ze dat doen.

Israëlieten bleven soms rondtrekken in een woestijn die ze allang hadden mogen verlaten. Niet omdat God hen wilde straffen, maar omdat ze niet konden geloven dat het beloofde land echt was. Ze bleven hangen in het bekende, ook al was het bitter. Het bekende was tenminste voorspelbaar. Het nieuwe vroeg om geloof.

Dat patroon herhaalt zich. Soms is het gemis van vrucht niet een teken van falen, maar een uitnodiging om te vragen: Heer, bent U mij aan het verplaatsen? En zo ja, naar waar?

Als je met God wandelt, gaat het altijd anders dan je gedacht had... en altijd beter dan je gevreesd had.

🐼 Oefening voor deze week

Neem vanavond een uur de tijd. Niet om een plan te maken. Maar om stil te zijn en eerlijk te kijken.

Schrijf drie dingen op die niet meer passen bij het seizoen waar je in zit. Niet veroordelend. Gewoon eerlijk. Dat kan een rol zijn, een ritme, een verwachting. Wat voelt al een tijdje te strak of juist te los?

Schrijf daarna drie signalen op waarin je Gods uitnodiging proeft. Waar komt leven? Waar ontstaat verlangen, ook als je het nog niet begrijpt? Waar voel je heilige onrust?

Sluit elke dag van deze week af met één korte vraag aan de Heilige Geest: "Wat wilde U mij vandaag laten zien over het seizoen waar ik in zit?" Schrijf het op, ook als het vaag is.

🐼 Mijn zomerritme deze week

Gebruik dit schema als dagelijks logboek. Schrijf kort op welk Bijbelgedeelte je las (Woord), wat je bad (Gebed), welke concrete stap je zette (Gehoorzame stap), en wat God tot je sprak die dag. Vijf regels. Vijf dagen. Klein houden is de kunst.

Dag	Woord	Gebed	Gehoorzame stap	Wat sprak God
Dag 1				
Dag 2				
Dag 3				
Dag 4				
Dag 5				

🐼 Reflectievragen

1. Waar denk ik nu te staan in Gods proces?	
---	--

2. Wat probeer ik te oogsten terwijl God nog aan het snoeien is?	
3. Welke verlangens komen opnieuw tot leven die ik lang had weggestopt?	
4. Wat vermijd ik omdat het ongemakkelijk voelt, maar misschien juist Gods richting is?	
5. Wat zou ik anders doen als ik echt geloofde dat God ook in dit tussenstuk aanwezig is?	

🐼 Wandelmomentje

 Samen	 Alleen
Deel in max drie minuten waar jij nu denkt te staan. Gebruik de zin: "Het voelt alsof God mij op dit moment..." De anderen luisteren. Geen oplossingen, geen advies. Bid daarna voor de persoon rechts van je: "Vader, geef helderheid, rust en moed in dit seizoen."	Ga wandelen en praat hardop met God. Stel Hem de vraag: "Heer, wat bent U op dit moment aan het doen in mij?" Geen gelikte formulering nodig, gewoon eerlijk. Stuur één persoon die je vertrouwt een berichtje: "Ik ben bezig met een werkboek. Bid jij deze week voor mij?"

🐼 Gebed en proclamatie

*Vader, leer mij mijn seizoen herkennen.
Ik wil niet vechten tegen wat U aan het vormen bent.
Geef mij ogen om Uw beweging te zien,
oren om Uw stem te verstaan,
en moed om niet terug te grijpen naar oude zekerheid.
Ik leg mijn agenda neer.
U weet wat dit seizoen nodig heeft.
In Jezus Naam. Amen.*

— Week 2 —

Laat los wat was

"Niet alles wat goed was, is bedoeld om altijd mee te gaan."

Loslaten klinkt mooi als je het op een tegeltje zet. In het echt doet het pijn. Want wat je loslaat was soms niet verkeerd. Het was goed. Het droeg vrucht. Het gaf je identiteit, veiligheid, een plek. Maar een oude mantel kan een nieuwe beweging belemmeren.

God vraagt je soms om iets los te laten niet omdat het slecht was, maar omdat het zijn tijd heeft gehad. Je hoeft niet negatief te worden over het verleden om los te kunnen laten. Je mag dankbaar zijn en toch verder gaan.

Bij transitie komt altijd een moment waarop je moet erkennen: dit heeft mij gediend, maar het mag mij niet meer sturen. Dat moment is niet het einde van iets moois. Het is het begin van iets nieuws.

Denk niet aan de dingen van vroeger, let niet op de dingen van het verleden. Zie, Ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het. Ja, Ik zal een weg aanleggen in de woestijn, rivieren in de wildernis.

Jesaja 43:18-19 (HSV)

Bijbelleesrooster deze week | Jozua

Rachab laat haar oude leven, haar volk en haar zekerheid los om te kiezen voor de God van Israël. Ze weet niet hoe het afloopt. Ze kiest toch.

Dag 1	Jozua 2:12-21	<i>Wat vraagt Rachab als teken van vertrouwen? Wat zegt dat over loslaten?</i>
Dag 2	Jozua 2:22-24	<i>Wat brengen de verkenners mee terug? Hoe beïnvloedt een goed rapport jouw stap?</i>
Dag 3	Jozua 3:1-6	<i>Het volk kijkt naar de ark. Waarop richt jij jouw blik als je loslaat?</i>
Dag 4	Jozua 3:7-13	<i>God belooft te beginnen op het moment dat de priesters hun voeten nat maken. Wat vraagt dat van hen?</i>
Dag 5	Jozua 3:14-17	<i>Wat gebeurt er als ze daadwerkelijk de stap zetten? Wat betekent dat voor jou?</i>

📖 Uit de preek

🎧 *Albert vertelt:*

In de preek gebruik ik het beeld van iemand die trouwt. Op de dag dat je trouwt, ben je geen vrijgezel meer. Dat is niet alleen een feit, het vraagt iets van je gedrag, je denken, je gewoontes. Je kunt niet blijven leven alsof je alleen bent, terwijl je getrouwd bent. Dat wringt. En dat wringen is de noodzakelijke frictie van een echte overgang.

In de preek deel ik ook iets wat pijn deed: God vroeg mij naar Brazilië te gaan, midden in coronatijd. Ik voelde het. Ik wist het. Maar ik heb het niet gedaan. Niet omdat ik het niet wilde, maar omdat ik alles zelf probeerde te regelen. Ik ging redeneren, plannen, contacten leggen. In plaats van simpelweg te zeggen: "Heer, als U dit wil, maak dan de weg vrij."

Achteraf zag ik beelden van wat er op diezelfde plek is uitgebroken in die twee weken. Mensen huilden op straat. De Geest werd uitgestort op de plek waar God ons heen had gestuurd. Ik had erbij kunnen zijn. Is niet gebeurd. God is een God van nieuwe kansen, maar de pijn van dat gemis is een les die ik nooit vergeet: soms is loslaten ook gewoon beginnen. Zonder alles te weten.

► *Beluister de volledige preek: albertenmichelle.nl/tent*

📖 Onderwijs voor deze week

Loslaten is niet hetzelfde als vergeten. Niet hetzelfde als afwijzen. Je kunt diep dankbaar zijn voor wat was en toch met beide handen iets nieuws ontvangen. Hoe dankbaarder je bent voor het vorige seizoen, hoe vrijer je bent om het los te laten. Bitterheid over wat was, houdt je vast. Dankbaarheid maakt vrij.

In een verschuiving zit bijna altijd snoei. Snoei is niet Gods afwijzing van de boom. Snoei is Zijn geloof in de vrucht die nog moet komen. Hij snoeit juist wat levend is, niet wat dood is. Dode takken hoeft je niet te snoeien. Die vallen vanzelf.

Wat vraagt dit seizoen van jou om los te laten? Misschien een rol die je lang hebt gedragen maar die te zwaar is geworden. Misschien een verwachting van hoe God jou zou moeten zegenen, en die verwachting blokkeert dat je de zegen ziet die er al is. Misschien een angst die zich voordoet als voorzichtigheid.

Jesaja 43 is een van de krachtigste losteksten in de Bijbel. God spreekt hier tot een volk in ballingschap. Ze hangen aan hun verleden, aan hun glorie van weleer. En God zegt iets verrassends: "Denk niet aan de dingen van vroeger." Dat is geen gebod om de geschiedenis te vergeten. Het is een uitnodiging om los te laten wat je blik naar voren blokkeert.

Want God zegt erbij: "Zie, Ik ga iets nieuws verrichten." Dat nieuwe is al aan het ontkiemen, terwijl ze nog terugkijken. Het nieuwe bestaat al. Maar ze zien het niet, omdat hun ogen gericht zijn op wat was. Transitie vraagt om een omwenteling van de blik.

Transitie zonder rouw wordt hard. Als je nooit verdriet hebt over wat je loslaat, voel je ook niet de waarde van wat er was. Maar rouw zonder vertrouwen wordt stilstand. Er is een moment waarop God zegt: het is genoeg. Het is tijd om te opstaan en te gaan.

Dankbaarheid maakt vrij. Bitterheid houdt vast. Kies dankbaar.

🐼 Oefening voor deze week

Maak een lijst van drie dingen waar je oprecht dankbaar voor bent uit het vorige seizoen. Wees concreet.

Maak daarna een lijst van drie dingen die je bewust neerlegt. Schrijf ze op. Zet er een kruisje achter. Symboliek doet iets met ons.

Doe één praktische handeling deze week. Ruim iets op. Annuleer iets. Schrijf een gebed van loslaten. Maak het concreet, anders blijft het alleen een mooi gevoel.

Lees Jesaja 43:18-19 elke ochtend hardop. Vraag God: "Wat is dat nieuwe dat U al aan het ontkiemen is in mijn leven?"

🐼 Mijn zomerritme deze week

Gebruik dit schema als dagelijks logboek. Schrijf kort op welk Bijbelgedeelte je las (Woord), wat je bad (Gebed), welke concrete stap je zette (Gehoorzame stap), en wat God tot je sprak die dag. Vijf regels. Vijf dagen. Klein houden is de kunst.

Dag	Woord	Gebed	Gehoorzame stap	Wat sprak God
Dag 1				
Dag 2				
Dag 3				
Dag 4				
Dag 5				

🐼 Reflectievragen

1. Waar ben ik oprecht dankbaar voor uit het vorige seizoen?	
2. Wat probeer ik vast te houden omdat het mij zekerheid, identiteit of comfort gaf?	

3. Welke routine heeft kracht verloren maar durf ik niet te stoppen?	
4. Welke vorm van controle noemt zich bij mij "wijsheid" of "verantwoordelijkheid"?	
5. Waar vraagt God geen afkeer van het verleden, maar eerlijke overgave aan het nieuwe?	

🐼 Wandelmomentje

 Samen	 Alleen
Laat iedereen één zin afmaken: "Ik dank God voor... maar ik leg nu neer..." De anderen zeggen alleen "Amen." Niet aanvullen. Gewoon bevestigen. Bid daarna eerlijk voor wie vasthouden uit angst.	Schrijf de zin zelf op: "Ik dank God voor..., maar ik leg nu neer..." Lees hem daarna hardop voor aan God. Doe één concrete handeling vandaag die symbool staat voor loslaten. Ruim iets op, verwijder iets. Maak het echt.

🐼 Gebed en proclamatie

*Heer, ik dank U voor wat was.
 Ik eer het vorige seizoen, maar ik aanbid het niet.
 Ik laat los wat mij niet meer mag leiden.
 Ik kies ervoor om U te vertrouwen,
 ook als mijn handen leger voelen dan ik fijn vind.
 Ik geloof dat U al iets nieuws aan het ontkiemen bent.
 Maak mijn ogen open om het te zien.
 In Jezus Naam. Amen.*

— Week 3 —

Word innerlijk vernieuwd

"God verandert geen gedrag als einddoel. Hij raakt het hart aan."

Transformatie is het meest gebruikte en het minst begrepen woord in het christelijke leven. Iedereen wil getransformeerd worden. Maar wat de meeste mensen eigenlijk bedoelen is: ik wil dat mijn omstandigheden veranderen. Beter huwelijk, betere gezondheid, duidelijkere roeping.

God is ook met al die dingen bezig. Maar dat is niet waar Hij altijd begint. Hij begint bij jou. Van binnenuit. Omdat wat er van buiten aankomt altijd door jou heen gaat. En als de binnenkant niet verandert, draag je dezelfde patronen mee naar elke nieuwe situatie.

Transformatie is geen geestelijke make-over. Geen betere versie van je oude mens. Het is Christus die gevormd wordt in jou. En dat is iets heel anders.

En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbehaaglijke en volmaakte wil van God is.

Romeinen 12:2 (HSV)

Bijbelleesrooster deze week | Jozua

Voordat Israël het land kan innemen, vindt er een diepe innerlijke vernieuwing plaats. De besnijdenis, het Pascha, de manna die stopt. God maakt iets los van binnen.

Dag 1	Jozua 4:1-9	<i>Twaalf stenen uit de Jordaan. Wat is de functie van een gedenkteken in jouw leven?</i>
Dag 2	Jozua 4:10-18	<i>De priesters staan midden in de bedding totdat iedereen is overgestoken. Wat zegt dat over geduld in het tussenin?</i>
Dag 3	Jozua 4:19-24	<i>Waarvoor zijn die stenen bedoeld, ook voor de volgende generaties?</i>
Dag 4	Jozua 5:1-9	<i>De besnijdenis is een innerlijke markering. Welke innerlijke markering heeft God in jou aangebracht?</i>
Dag 5	Jozua 5:10-15	<i>Het manna stopt. God voedt hen nu anders. Wat moet er in jou ophouden om iets nieuws te kunnen ontvangen?</i>

📌 Uit de preek

🎧 *Albert vertelt:*

In de preek beschrijf ik hoe ik, op het moment dat dingen niet gingen zoals ik dacht, automatisch in mezelf begon te graven. Wat doe ik fout? Wat zit er nog tussen mij en God? En ik bleef maar dieper graven. Openbreken. Dichtgooien. Weer opengraven.

Op een gegeven moment zei God iets wat mij raakte: "Als jij het probleem in jezelf zoekt, denk je ook dat jij de oplossing hebt." Dat is de valkuil. Zelfreflectie die gericht is op het vinden van het probleem in jezelf is eigenlijk een subtiele vorm van zelfgerechtigheid. Met een vroom sausje erop.

God zegt: "Kijk naar Mij." Want wat je eert, vormt je. Waar je naar kijkt, daar ga je op lijken. Als je de hele dag bezig bent met wat er allemaal niet goed is in jou, groei je niet in heiliging. Je groeit in zelfbewustzijn. En dat is niet hetzelfde. Wij worden veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als in een spiegel de heerlijkheid van de Heer aanschouwende. 2 Korinthe 3:18.

► *Beluister de volledige preek: albertenmichelle.nl/tent*

📌 Onderwijs voor deze week

Paulus schrijft in Romeinen 12 iets wat bijna te simpel lijkt: word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd. Twee bewegingen. Eén negatief: niet gelijkvormig worden. Eén positief: innerlijk veranderd worden. Het middel? De vernieuwing van je gezindheid. Je denken.

Je denken bepaalt je doen. Altijd. Zonder uitzondering. Je kunt je gedrag tijdelijk aanpassen zonder dat je denken verandert. Dat heet wilskracht. Maar wilskracht is eindig. Vroeg of laat val je terug op wie je diep van binnen denkt te zijn. Transformatie raakt het denken.

Welke leugens geloof jij over jezelf? Niet in theorie. In de praktijk. De meeste mensen weten op hun hoofd dat ze geliefd zijn door God. Maar in het dagelijkse leven functioneren ze vanuit "ik moet mijn waarde bewijzen." Of vanuit "als ik niet sterk ben, val ik door de mand." Dat zijn leugens. Misschien zachte leugens. Maar ze sturen je leven wel.

Wat je verbergt kan niet genezen. Wat je steeds wegduwt, blijft terugkomen in een andere jas. Dezelfde reactie, andere situatie. Hetzelfde patroon, andere context. Innerlijke eerlijkheid is de deur naar vrijheid. God weet het toch al. Jij mag het ook weten.

Hoe verandert het denken? Door het Woord. Door aanbidding. Door eerlijk gebed. Door gemeenschap met mensen die je in Gods waarheid houden. Door herhaling. Want leugens zijn er ook door herhaling ingeslopen. Ze zijn geland door ervaringen, door woorden van anderen, door momenten van pijn. Die conclusies mogen herzien worden, in het licht van Gods Woord.

Dit is geen eenmalig proces. Het is een levenslange wandeling. Maar elke stap van eerlijkheid, elke keer dat je een leugen inruilt voor Gods waarheid, verandert er iets. Langzaam. Zeker. Van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Wat je eert, vormt je. Kijk omhoog.

🐼 Oefening voor deze week

Kies deze week één patroon dat God mag aanraken. Niet tien. Eén. Dat is genoeg als je echt eerlijk bent.

Schrijf op welke leugen onder dat patroon ligt. Denk aan: "Ik ben pas de moeite waard als...", "Ik ben alleen veilig als...", "Als mensen weten wie ik echt ben, zullen ze..."

Schrijf daarna de waarheid van God die tegenover die leugen staat. Zoek een Bijbeltekst. Schrijf die op een papiertje op een plek die je elke dag ziet.

Spreek elke dag hardop de waarheid over jezelf uit. Niet omdat het voelt alsof het klopt. Maar omdat het klopt. Het gevoel komt later. Begin met geloof.

🐼 Mijn zomerritme deze week

Gebruik dit schema als dagelijks logboek. Schrijf kort op welk Bijbelgedeelte je las (Woord), wat je bad (Gebed), welke concrete stap je zette (Gehoorzame stap), en wat God tot je sprak die dag. Vijf regels. Vijf dagen. Klein houden is de kunst.

Dag	Woord	Gebed	Gehoorzame stap	Wat sprak God
Dag 1				
Dag 2				
Dag 3				
Dag 4				
Dag 5				

🐼 Reflectievragen

1. Welk patroon in mij komt steeds terug als ik onder druk of pijn sta?	
2. Welke leugen voedt dat patroon het diepst?	

3. Wat probeer ik met een masker te beschermen, en voor wie?	
4. Waar leef ik vanuit schuld, schaamte of angst in plaats van liefde en vrijheid?	
5. Welke waarheid van God moet deze week dieper landen in mijn hart?	

🐼 Wandelmomentje

 Samen	 Alleen
Deel alleen wat veilig en passend is. Geen biecht. Maar wel een plek voor echte woorden. Vraag iemand om over jou één zin van Gods waarheid uit te spreken. Concreet, over wie God jou gemaakt heeft. Schrijf die zin op. Bid samen: "Heilige Geest, vernieuw ons denken."	Schrijf de leugen die je ontdekte op, en schrijf Gods waarheid eronder. Lees die waarheid dagelijks hardop. Vraag God: "Heer, wat ziet U als U naar mij kijkt?" Schrijf op wat opkomt. Dit is geen introspectie maar luisteren.

🐼 Gebed en proclamatie

*Heilige Geest, vernieuw mijn denken.
 Laat mij zien waar ik oude leugens heb geloofd als waarheid.
 Ik wil niet leven vanuit masker, schuld, schaamte of controle.
 Vorm Christus in mij.
 Maak mij echt, vrij en diep geworteld in Uw liefde.
 In Jezus Naam. Amen.*

— Week 4 —

Leer vertrouwen in het tussenin

"God is niet alleen de God van de belofte. Hij is ook de God van tussenin."

Het tussenin is de moeilijkste plek om te leven. Niet meer waar je was. Nog niet waar je naartoe gaat. Te ver om terug te keren naar het vertrouwde, te weinig zicht om ontspannen vooruit te lopen. En juist daar wil God iets doen wat Hij nergens anders kunt doen: jou leren vertrouwen.

Controle wil overzicht. Geloof leert volgen. Dat klinkt fraai, totdat de agenda leegloopt, deuren sluiten, mensen weggaan en God niet alles tegelijk uitlegt. Dan klinkt "vertrouw Mij" anders dan in de lofprijzing.

Maar het tussenin is geen wachtkamer. Het is een vormingsruimte. God doet in het tussenin dingen die Hij aan de aankomst niet meer kan doen. Hij leert je wandelen op aanwezigheid, niet op informatie.

Telkens als de wolk van boven de tent opsteeg, braken de Israëlieten daarna op, en op de plaats waar de wolk bleef rusten, daar sloegen de Israëlieten hun kamp op.

Numeri 9:17 (HSV)

Bijbelleesrooster deze week | Jozua

Jericho staat er nog. Het plan dat God geeft is militair absurd: zeven dagen rondlopen, zwijgen, en dan roepen. Niemand begrijpt het. Ze doen het toch.

Dag 1	Jozua 6:1-5	God geeft een plan dat geen mens zou bedenken. Hoe reageer jij als Gods weg jouw logica tart?
Dag 2	Jozua 6:6-11	Dag één: rondlopen en zwijgen. Wat doet zwijgen in een periode van vertrouwen?
Dag 3	Jozua 6:12-16	Zes dagen niets zichtbaars. Op dag zeven gebeurt het. Hoe volhard jij als het lang duurt?
Dag 4	Jozua 6:17-19	Rachab wordt gered te midden van de val. Wat bewaart God in jouw leven terwijl er dingen vallen?
Dag 5	Jozua 6:20-25	De muren vallen. Wat is jouw Jericho, de onmogelijkheid die alleen God kan openen?

📌 Uit de preek

🎧 *Albert vertelt:*

In de preek vertel ik over de discipelen die naar Galilea worden gestuurd. Ze hebben zoveel meegemaakt. Ze hebben Jezus gekruisigd zien worden, zien opstaan. Ze hebben onderwijs over het Koninkrijk ontvangen. En dan zegt Jezus: "Ga maar vast naar Galilea." En dan zitten ze daar. Jezus komt niet meer elke dag langs. Hij komt en gaat wanneer Hij wil.

Ze weten niet wat er gaat komen. En dan denken ze: "Weet je wat? We gaan vissen." Ze grijpen terug op het vertrouwde. Dat is zo menselijk. Dat snap je. Maar Jezus werkt op dat moment aan hun transitie. Want ze zullen nooit meer visser zijn. Ze zullen apostelen worden die de wereld gaan bedienen.

Jezus staat op het strand en begeleidt die overgang, ook al begrijpen ze het nog niet. "De reis is de bestemming." Als je met God wandelt, is wandelen met God de bestemming. En dan stelt Jezus die verrassende vraag: "Kinderen, hebben jullie wat te eten?" Een vraag die klinkt alsof Hij het niet weet. Maar Hij vraagt het om eerlijkheid los te maken. En dan: "Gooi het net aan de andere kant." Ze doen het. En overvloed.

► *Beluister de volledige preek: albertenmichelle.nl/tent*

📌 Onderwijs voor deze week

De wolk in de woestijn gaf leiding, maar geen routekaart voor zes maanden. Israël moest leren bewegen op aanwezigheid, niet op informatie. Ze mochten niet van tevoren berekenen waar ze naartoe gingen. Ze moesten kijken waar de wolk was.

Dat is een andere manier van leven dan wij gewend zijn. Wij willen een plan. Een strategie. Een tijdlijn. God wil een oor. Een hart. Een bereidheid om te volgen, ook als de volgende stap het enige is wat zichtbaar is.

Wat als jij je alleen maar richt op de eerstvolgende gehoorzame stap? Niet op het einddoel. Alleen op wat God nu vraagt. Dat klinkt naïef. Maar het is eigenlijk de meest volwassen manier om met God te wandelen. De bijbelse definitie van geloof is niet: weten wat er gaat komen. Het is vertrouwen op Degene die het weet.

Het tussenin openbaart je godsbeeld meer dan welke andere situatie ook. Vertrouw je God als het stil is? Als de tekenen wegvallen en er alleen nog zijn Woord overblijft? Denk je dat God goed is ook als je Hem niet begrijpt? Dat is het verschil tussen geloof in Gods werken en geloof in Gods wezen.

Mensen die vasthouden aan controle, herkennen het tussenin als vijand. Mensen die leren loslaten, herkennen het tussenin als leraar. De woestijn is niet de straf. De woestijn is de school. Mozes werd er de zachtmoedigste mens op aarde.

Rust in het tussenin is niet hetzelfde als passiviteit. Het is actief vertrouwen. Bidden, luisteren, kleine stappen zetten en niet vooruitlopen op wat God nog niet heeft vrijgegeven. Gehoorzaamheid in het tussenin is bijna altijd klein en onzichtbaar.

De wolk weet de weg. Jij hoeft alleen te volgen.

🐼 Oefening voor deze week

Plan deze week één stille wandeling. Zonder podcast, zonder muziek, zonder telefoon. Gewoon lopen. En de hele tijd maar één vraag stellen: "Vader, waar leidt U mij nu in?"

Schrijf daarna niet meteen een plan voor de komende vijf jaar. Schrijf alleen de eerstvolgende gehoorzame stap op. Eén stap. Die is genoeg.

Oefen met bidden zonder direct te willen oplossen. Ga zitten. Zeg: "Heer, hier ben ik." En wacht. Vijf minuten. Aanwezig zijn zonder agenda is ook geestelijk volwassen worden.

Schrijf elke dag op wat je hebt gehoord, gezien of gevoeld in de stilte. Ook als het klein is.

🐼 Mijn zomerritme deze week

Gebruik dit schema als dagelijks logboek. Schrijf kort op welk Bijbelgedeelte je las (Woord), wat je bad (Gebet), welke concrete stap je zette (Gehoorzame stap), en wat God tot je sprak die dag. Vijf regels. Vijf dagen. Klein houden is de kunst.

Dag	Woord	Gebet	Gehoorzame stap	Wat sprak God
Dag 1				
Dag 2				
Dag 3				
Dag 4				
Dag 5				

🐼 Reflectievragen

1. Waar wil ik overzicht hebben voordat ik bereid ben gehoorzaam te zijn?	
2. Welke kleine stap stel ik al een tijdje uit omdat ik het grote plaatje nog niet zie?	

3. Wat vertelt mijn onrust over hoe ik denk over God in dit seizoen?	
4. Waar ervaar ik Zijn aanwezigheid, ook als ik geen antwoorden heb?	
5. Welke vorm van rust is deze week eigenlijk gehoorzaamheid aan God?	

🐼 Wandelmomentje

 Samen	 Alleen
Laat iedereen één kleine gehoorzame stap benoemen. Geen grote belofte. Gewoon eerlijk en concreet. Bid voor elkaars stap. Niet om hem makkelijker te maken, maar om moed te geven. Volgende week vraag je elkaar: heb je die stap gezet? Wat gebeurde er?	Schrijf jouw eerstvolgende gehoorzame stap op. Zet er een datum bij: wanneer doe je hem? Plan het in. Stuur je stap naar één persoon toe. Niet voor advies. Gewoon om het hardop te zeggen. En geef die persoon toestemming om over een week te vragen hoe het gegaan is.

🐼 Gebed en proclamatie

*Vader, ik geef U mijn tussenin.
 Ik hoef niet alles te weten om U te volgen.
 Leer mij bewegen op Uw aanwezigheid, niet op informatie.
 Geef mij rust zonder controle,
 moed zonder volledig overzicht,
 en gehoorzaamheid zonder uitstel.
 U bent goed. Ook hier. Ook nu.
 In Jezus Naam. Amen.*

— Week 5 —

Ontgin nieuw land

"Nieuw land wordt niet vruchtbaar omdat je ernaar kijkt. Je moet het bewerken."

Nieuw land klinkt romantisch. Een frisse start. Ruimte. Mogelijkheden. Maar wie wel eens een stuk grond heeft omgespit, weet hoe dat gaat. Je komt al snel op stenen, wortels, oude troep, lagen die jarenlang onberoerd zijn gebleven. Nieuw land is niet meteen vruchtbaar. Het moet bewerkt worden.

Precies zo werkt het geestelijk. God opent nieuw land. Maar jij moet het gaan ontginnen. Hij geeft het land. Jij bewerkt het. Dat is het verbond. De belofte én de samenwerking.

Hosea 10:12 is geen bemoedigend plaatje. Het is een werkplan. Zaai. Oogst. Ploeg. Zoek. Vier werkwoorden. God spreekt hier tot een lui geworden volk dat verwacht dat zegeningen vanzelf komen. En Hij zegt: begin. Dan zal Ik de regen geven.

Zaai voor uzelf in gerechtigheid! Oogst in goedertierenheid! Ploeg voor uzelf ongeploegd land om! Het is tijd om de HEERE te zoeken, totdat Hij komt en gerechtigheid over u laat regenen.

Hosea 10:12 (HSV)

Bijbelleesrooster deze week | Jozua

Het land is open. Maar het moet stuk voor stuk worden ingenomen. Elke stam, elk gebied vraagt een nieuwe stap. Nieuw land ontginnen is werk, ook na de grote overwinning.

Dag 1	Jozua 13:1-7	<i>Er blijft veel land over dat nog niet is ingenomen. Welk stuk nieuw land laat jij nog liggen?</i>
Dag 2	Jozua 14:6-12	<i>Kaleb is 85 jaar en vraagt om de berg. Wat zegt dat over leeftijd en nieuw land?</i>
Dag 3	Jozua 14:13-15	<i>Kaleb krijgt wat hij vraagt. Welke berg vraag jij aan God?</i>
Dag 4	Jozua 17:14-18	<i>Het volk klaagt over te weinig land. God zegt: ga het bos in en kap. Welk bos moet jij kappen?</i>
Dag 5	Jozua 18:1-6	<i>Jozua stuurt mensen uit om het land te verkennen en in kaart te brengen. Wat moet jij eerst verkennen?</i>

📌 Uit de preek

🎧 *Albert vertelt:*

In de preek haal ik Prediker 3 aan: er is een tijd om te huilen en een tijd om te lachen. Een tijd om te rouwen en een tijd om te dansen. Je kunt niet oogsten in een zaaitijd. Je kunt niet rouwen als God je roept om te gaan leven. Seizoenen vragen dat je daarin meebeweegt.

Dat is ook een woord voor mensen die in een rouwproces vastzitten terwijl God een nieuw seizoen heeft geopend. God erkent jouw pijn. Maar er is een moment waarop Hij zegt: "Het is genoeg. Dit is een nieuwe tijd." Dat is geen harde stem. Dat is een liefdevolle stem van een Vader die weet wat Zijn kind nodig heeft.

Als de dingen niet gaan zoals je dacht, zit je misschien op de juiste plek. Want als je met God wandelt, gaat het altijd anders dan je gedacht had. En dan is het aan jou om je denken te veranderen. Niet vanuit schuld. "Maak Hem bekend met al je wegen en Hij zal je paden rechtmaken." Spreuken 3:6. Nieuw land vraagt eerlijkheid over wat de grond tegenhoudt.

► *Beluister de volledige preek: albertenmichelle.nl/tent*

📌 Onderwijs voor deze week

Wat is jouw nieuwe land? Concreet. Is het een nieuwe relatie, een bediening die ontkiemt, een zakelijke stap, een gesprek dat je al maanden uitstelt, een geloofsstap die je steeds wegduwt?

Nieuw land begint met eerlijk kijken naar de grond. Wat zijn de stenen in jouw akker? Harde plekken die zijn ontstaan door teleurstelling, cynisme of pijn. Plekken waar je zegt: "Dat probeer ik niet meer, dat is toch al eerder mislukt." Stenen moeten worden uitgedolven.

Wat zijn de wortels? Oude verbindingen, gewoontes, manieren van denken die je terugzuigen naar het vorige seizoen. Wortels zijn vaak onzichtbaar. Ze zitten diep. Je ziet niet altijd wat je vasthoudt totdat je probeert te bewegen en iets je tegenhoudt.

En wat zijn de doornen? Jezus beschrijft in de gelijkenis van de zaaier hoe het zaad valt in doornen en verstikt wordt. Zorgen, verlangen naar verkeerde dingen, afleidingen die lekker voelen maar geen leven geven. Die verstikken Gods Woord voor het vrucht kan dragen.

Nadat de grond is bewerkt, komt het zaaien. En zaaien is altijd een daad van geloof. Je stopt iets in de grond en wacht. Je ziet niet wat er ondergronds gebeurt. Maar het groeit. God zorgt voor de groei. Jij zorgt voor het zaaien.

Dit is ook het principe van nieuwe ritmes. Nieuwe wijn heeft nieuwe zakken nodig. Markus 2:22. Als je wilt dat God nieuw land door jou laat vruchtbaar worden, dan vraagt dat ook nieuwe disciplines. Nieuwe tijden van gebed. Nieuwe manieren van studie. Nieuwe verbindingen.

God vraagt geen perfecte akker. Hij vraagt een bewerkbare akker.

🌱 Oefening voor deze week

Teken deze week je akker. Letterlijk, op papier. Schrijf in het midden: mijn nieuwe land. Schrijf eromheen wat je al ziet ontkiemen. En schrijf ook op: drie stenen die eruit moeten, drie wortels die los moeten, drie zaden die je bewust wilt planten.

Kies één nieuw ritme voor de rest van de zomer. Klein en concreet. Niet een omwenteling van je hele leven. Bijv.: elke ochtend tien minuten Woord lezen voor je je telefoon pakt. Of drie keer per week biddend wandelen.

Lees Hosea 10:12 elke dag. Vraag God elke dag: "Heer, welke stap vraagt U vandaag van mij in het nieuwe land?"

Teken hieronder je akker:

Mijn akker

Wat moet bewerkt worden?

Stenen die eruit moeten			
Wortels die los moeten			
Zaden die ik plant			

🌱 Mijn zomerritme deze week

Gebruik dit schema als dagelijks logboek. Schrijf kort op welk Bijbelgedeelte je las (Woord), wat je bad (Gebed), welke concrete stap je zette (Gehoorzame stap), en wat God tot je sprak die dag. Vijf regels. Vijf dagen. Klein houden is de kunst.

Dag	Woord	Gebed	Gehoorzame stap	Wat sprak God
Dag 1				

Dag	Woord	Gebod	Gehoorzame stap	Wat sprak God
Dag 2				
Dag 3				
Dag 4				
Dag 5				

🐛 Reflectievragen

1. Welk nieuw land zie ik God openen in dit seizoen?	
2. Welke harde plek, welke steen, zit er in mijn grond die ontginning tegenhoudt?	
3. Welke oude wortel trekt mij terug naar het vorige seizoen?	
4. Welke zorgen of verlangens verstikken Gods Woord voordat het vrucht kan dragen?	
5. Welk nieuw ritme of nieuwe gewoonte helpt mij vruchtbaar te worden?	

🐛 Wandelmomentje

 Samen	 Alleen
---	--

Laat iedereen in max twee minuten zijn of haar nieuwe land benoemen. De anderen luisteren.

Spreek daarna één zin van geloof over die persoon uit: "Ik geloof dat God in jou..."

Sluit af met Hosea 10:12 samen hardop. Maak er "ik" van.

Teken je akker op papier. Stenen, wortels, nieuwe zaden. Leg het neer voor God en bid: "Heer, dit is mijn grond. Doe er mee wat U wilt."

Stuur je maatje een foto of een berichtje over wat jouw nieuwe land is. Twee zinnen is genoeg.

🕯️ Gebed en proclamatie

*HEERE, ik geef U mijn ongeploegde land.
Haal de stenen weg. Trek de wortels los.
Verbrand de doornen die Uw Woord verstikken.
Ik zaai in gerechtigheid.
Ik verwacht goedertierenheid als oogst.
En ik vraag U: laat Uw gerechtigheid regenen.
In Jezus Naam. Amen.*

— Week 6 —

Draag vrucht met zaad

"Echte vrucht voedt vandaag en draagt zaad voor morgen."

Zes weken geleden begon dit werkboek. Je hebt gekeken naar het seizoen. Je hebt dingen losgelaten. Je hebt eerlijk geweest over patronen en leugens. Je hebt leren lopen in het tussenin. Je hebt nieuw land begonnen te bewerken. En nu staat de vraag: wat blijft er over?

De vraag is niet: heb ik het goed gedaan? De vraag is: waar is leven gekomen? Waar ben ik eerlijker geworden? Zachter geworden? Gehoorzamer geworden? Meer van Hem geworden?

Vrucht is niet alleen resultaat. Vrucht is leven dat zichzelf kan vermenigvuldigen. Wat God in jou vormt, wil Hij ook door jou heen geven. Dat is het principe van vrucht met zaad.

Ik ben de Wijnstok, u de ranken. Wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.

Johannes 15:5 (HSV)

Bijbelleesrooster deze week | Jozua

Aan het einde van zijn leven spreekt Jozua het volk toe. Hij kijkt terug op alles wat God gedaan heeft. En hij roept op tot een keuze die verder gaat dan hijzelf.

Dag 1	Jozua 23:1-8	Jozua herinnert het volk aan wat God heeft gedaan. Wat heeft God in jouw leven gedaan dit seizoen?
Dag 2	Jozua 23:9-16	Jozua waarschuwt voor wat er gebeurt als ze weggaan van God. Wat houdt jou dicht bij Hem?
Dag 3	Jozua 24:1-13	God somt op wat Hij allemaal heeft gedaan. Wat zou God opnoemen over jouw leven?
Dag 4	Jozua 24:14-18	"Maar ik en mijn huis, wij zullen de HEERE dienen." Welke keuze spreek jij uit na deze zes weken?
Dag 5	Jozua 24:19-28	Jozua zet een steen als getuige. Wat is jouw getuige na deze zomer?

🦋 Uit de preek

🎧 *Albert vertelt:*

In de preek eindig ik met dat moment op het strand. Jezus staat daar. De discipelen hebben de hele nacht gevestigd en niets gevestigd. Ze zijn moe. En dan roept er iemand van de kant: "Kinderen, hebben jullie wat te eten?" Er zit liefde in die vraag. Hij noemt hen "kinderen." Hij kent ze. Hij zoekt de verbinding.

En dan zegt Hij: "Gooi het net aan de andere kant." Ze doen het. En het net wordt zo vol dat ze het nauwelijks kunnen inhalen. De vrucht volgt de gehoorzaamheid. Ze hadden de hele nacht geprobeerd. Niets. Eén woord van Hem. Eén gehoorzame handeling. Overvloed.

Daarna maakt Jezus een vuurtje. Hij bakt brood. Hij zet vis op het vuur. En Hij zegt: "Kom, eet." Jezus viert het. Hij geniet van hen. Hij is blij met ze. Niet omdat ze alles goed hebben gedaan. Maar omdat ze er zijn. Dat is de relatie. De wijnstok en de ranken. Blijf in Mij. We hoeven niet bang te zijn voor transities, voor veranderingen, voor nieuwe seizoenen. De reis is de bestemming. Wandel met Hem.

► *Beluister de volledige preek: albertenmichelle.nl/tent*

🦋 Onderwijs voor deze week

Vrucht begint niet bij doen. Vrucht begint bij blijven. "Wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht." Dat is de volgorde. Eerst blijven. Dan dragen. Niet andersom. Veel mensen proberen vrucht te dragen door harder te werken. En Jezus zegt rustig: zonder Mij kunt u niets doen. Dat is radicaal.

Blijven in Jezus is een actieve keuze om elke dag terug te komen bij de bron. Gebed. Woord. Stilte. Aanbidding. Gemeenschap. Dat zijn niet de verplichtingen van een gelovig leven. Dat zijn de verbindinglijnen naar de wijnstok. Wie die verwaarloost, droogt uit. Wie die onderhoudt, draagt vrucht, als bijproduct van het blijven.

Welke vrucht van de Geest is er deze zomer gegroeid in jou? Liefde. Blijdschap. Vrede. Geduld. Vriendelijkheid. Goedheid. Trouw. Zachtmoedigheid. Zelfbeheersing. Galaten 5:22-23. Dat zijn geen eigenschappen die je traint als een atleet. Dat zijn de vruchten van een geest die leeft in verbinding met Gods Geest.

En dan het zaad. Elke appel bevat appelpitjes. Elke vrucht die God in jou laat groeien, draagt potentieel voor anderen in zich. Jouw eerlijkheid over loslaten kan zaad zijn voor iemand die vastzit. Jouw wandeling door het tussenin kan zaad zijn voor iemand die nu in het tussenin zit en denkt te verdrinken.

Deel je getuigenis. Niet om indruk te maken. Maar als zaad. Geef weg wat je ontvangen hebt. Dat is de wet van het Koninkrijk: wie geeft, ontvangt meer. Wie zaait, zal oogsten.

Dit is de zomer die voorbijgaat. Maar wat God in jou heeft geplant, hoeft niet voorbij te gaan. De vrucht kan blijven. Het zaad kan zich verspreiden. De transformatie kan doorgaan, seizoen na seizoen, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Want jij wandelt niet alleen. Je wandelt met de grootste Avonturier die het universum heeft voortgebracht.

Vrucht begint bij blijven. Blijf in Hem.

📌 Oefening voor deze week

Schrijf een zomergetuigenis van maximaal één pagina op de lege pagina verderop in dit werkboek. Niet te netjes. Gewoon eerlijk. Wat deed God? Wat heb je losgelaten? Waar ben je veranderd? Welke stap heb je gezet?

Maak een eenvoudig ritme voor de komende zes weken. Klein en scherp. Liever één ding dat je echt doet dan vijf dingen die je na twee weken laat liggen.

Kies één persoon aan wie je jouw getuigenis deelt. Niet als presentatie. Gewoon in een gesprek. Geef weg. Het is zaad.

📌 Mijn zomerritme deze week

Gebruik dit schema als dagelijks logboek. Schrijf kort op welk Bijbelgedeelte je las (Woord), wat je bad (Gebet), welke concrete stap je zette (Gehoorzame stap), en wat God tot je sprak die dag. Vijf regels. Vijf dagen. Klein houden is de kunst.

Dag	Woord	Gebet	Gehoorzame stap	Wat sprak God
Dag 1				
Dag 2				
Dag 3				
Dag 4				
Dag 5				

📌 Reflectievragen

1. Waar zie ik concrete vrucht van deze zes weken?	
2. Waar ben ik anders gaan denken over mezelf, over God, over mijn toekomst?	
3. Welke gehoorzame stap heeft iets geopend wat ik niet had verwacht?	

4. Welke vrucht van de Geest wil God de komende maanden verder laten groeien?	
5. Welk zaad wil ik dit seizoen bewust doorgeven aan iemand anders?	

🐼 Wandelmomentje

👤 Samen	🌱 Alleen
Laat iedereen een getuigenis van max drie minuten delen. Geen commentaar. Alleen luisteren naar wat God heeft gedaan. Spreek daarna een zegenbede over elkaar uit. Bid dat het zaad van deze zomer niet verloren gaat maar vermenigvuldigt. Plan al een moment over zes weken om elkaar te vertellen hoe het verder is gegaan.	Schrijf je getuigenis op de lege pagina verderop. Lees hem daarna hardop. Getuigen die je alleen hoort, zijn ook getuigen. Stuur je getuigenis naar één persoon. Een berichtje, een voice memo, of gewoon een kopje koffie plannen. Geef het zaad weg.

🐼 Gebed en proclamatie

*Jezus, U bent de Wijnstok.
 Ik kies ervoor om in U te blijven.
 Dank U voor wat U deze zomer hebt aangeraakt,
 losgemaakt, vernieuwd en geplant.
 Laat de vrucht die U hebt gegeven zaad dragen.
 Laat mijn getuigenis voer zijn voor de ziel van een ander.
 Ik blijf in U. Voor U alleen.
 In Jezus Naam. Amen.*

Mijn zomergetuigenis

Schrijf hier je getuigenis. Niet te netjes. Niet te geestelijk. Gewoon eerlijk. Wat deed God in deze zes weken? Waar werd het ongemakkelijk? Waar kwam leven?

Begin desnoods met: "Deze zomer dacht ik dat God vooral iets om mij heen zou veranderen, maar Hij raakte..."

Mijn ritme voor de komende zes weken

Een ritme is geen wet. Het is een bedding. Een plek waar leven kan blijven stromen. Hou het klein en scherp.

Mijn vaste moment met God	
Mijn Bijbelgedeelte of thema	
Mijn gebedsfocus	
Mijn gehoorzame stap	

Mijn maatje of groep	
Mijn rustmoment	

Slotproclamatie

*God is goed.
Zijn goedheid is overweldigend.
Zijn trouw is elke morgen nieuw.
Hij laat mij niet los.
Ook niet in transitie.
Ook niet in het tussenin.*

*Ik ben niet mijn oude seizoen.
Ik ben niet mijn oude patroon.
Ik ben niet mijn angst, schuld of schaamte.
Ik ben in Christus een nieuwe schepping.*

*Ik beweeg met God mee.
Ik laat los wat was.
Ik ontvang wat Hij geeft.
Ik ontgin nieuw land.
Ik zaai in gerechtigheid.
Ik oogst in liefde.
Ik draag vrucht met zaad.*

*Het avontuur wacht.
Ik heb Jezus.
En in Hem heb ik alles wat nodig is.*

Daarom, als iemand in Christus is, is hij een nieuwe schepping: het oude is voorbijgegaan, zie, alles is nieuw geworden.

2 Korinthe 5:17 (HSV)

Slotwoord

Je hebt zes weken lang bewust de tijd genomen. Om stil te staan. Om eerlijk te zijn. Om te luisteren. Dat is niet vanzelfsprekend in een wereld die altijd door wil rennen. En we hopen van harte dat het wat heeft gedaan.

Transitie en transformatie zijn zwaar. Ze schuren. Ze kosten. Ze nemen iets weg voordat er iets nieuws komt. Maar ze leiden ook ergens naartoe. Naar groei. Naar meer vrijheid. Naar meer impact. Niet ondanks wat je hebt doorgemaakt, maar juist dóórdoor.

Wat je ook doormaakt... God laat het meewerken ten goede. Elke storm is een les. Elke dal is een kans op groei. En wie zijn oog op Jezus houdt, is elke storm de baas. Niet omdat de storm verdwijnt. Maar omdat je weet Wie er naast je staat.

Dus geniet van de zomer. Niet als ontsnapping, maar als cadeau. En draag de vrucht die God in jou heeft laten groeien, met zaad voor degenen die na je komen.

Albert & Michelle van der Heide

♥ Een woord over dit werkboek

Dit werkboek geven we gratis weg, omdat we geloven dat goed onderwijs beschikbaar moet zijn voor iedereen. Albert en Michelle leven grotendeels van giften en bouwen vanuit die vrijheid aan materialen als dit.

Word jij blij van wat je hebt ontvangen? Dan mag je dat laten zien door een donatie. Niet omdat het moet. Alleen als je er echt blij van wordt.

Giften zijn aftrekbaar van de belasting (ANBI-status).

Doneren via: albertenmichelle.nl/zmz

Scan om te doneren
albertenmichelle.nl/zmz

Albert & Michelle van der Heide | albertenmichelle.nl